

[Willjelm.]

har fuldstændig ret i, at dette var almindelig omtalt i hele den danske presse meget, meget grundigt. Der var ingen almindelig avis-læser, der ikke på det tidspunkt vidste, at den bevilling også dækkede hjælp til udflytningen af Kofoeds Skole, og derfor eksisterer der ikke nogen sag, og derfor er vi imod det her forslag.

Om den mindre næse, der er givet fra finansudvalget med hensyn til anmærkningerne vil jeg af samme grund sige, at den deltager vi heller ikke i. Jeg synes i og for sig ikke, at socialministeren kan være tjent med et forsvar, der nærmest går på, at det skal være mere alvorligt end dette her, før man rejser rigsretsag. Der ligger ikke noget om, at det bør være mere alvorligt. Som sagt, hvis der var tale om vildledning, så er der et grundlag. Der er ikke tale om nogen vildledning. Men den opskruethed, man har benyttet ved at tale om, hvor afsindig alvorligt det skal være, før man rejser en rigsretssag, gør jo kun, at der hænger en hel masse ved, og at en hel masse mennesker efter dette vil sige: aha, der var altså ikke så lidt om det, der var bare ikke nok. Det er ikke vores opfattelse af det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Justitsministeren nævnte over for forslagsstillerne, at han gerne ville have præciseret nærmere sigtelsen mod socialminister Eva Gredal. Jeg skal gerne gentage, at sigtelsen består i de to led i § 5, 2. stk., i ministeransvarlighedsloven af 15. april 1964, nemlig at ministeren har givet folketinget urigtige oplysninger, at hun har fortiet oplysninger, der er af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen.

Hvad nu for det første angår urigtige oplysninger, så er forholdet det, at ministeren i de bemærkninger, der ganske rigtigt af fru Grethe Philip og mange andre betegnes som magre, dog slumpede sig til at sige to ting, nemlig for det første, at det skulle gives i anledning af skolens udflytning, og for det andet, at skolen havde et stigende elevtal. Vi ved rent objektivt, at udflytningen fandt sted den 15. januar 1975, altså 9½ måned efter udløbet af det finansår, som denne sag drejer sig om, det finansår, der begyndte den 1. april 1973 og udløb den 31. marts 1974.

Det tør nok siges, at her er tale om en ganske klar urigtighed.

For det andet ved vi om skolens elevtal, at det var meget stærkt faldende i denne periode. Ministeren har ret, når han antog, at jeg først og fremmest tog mit udgangspunkt, da dette forslag blev fremsat, i første revisionsdepartementets oplysninger i skrivelse af 7. februar 1975, og ministeren har også ret i, at man nu i dag har fået et nyt bilag frem vedrørende dette elevtal, som stort set går ud på, at Kofoeds Skole allerede helt tilbage i 1969 var kommet dertil, at man helt havde opgivet at tælle eleverne. Men nu her på den givne baggrund så skønner man sig frem til nogle tal, som stadig i hvert tilfælde viser fald, viser et ganske kraftigt fald, og ministeren oplyste folketinget om, at der var en stigning i det. Det er med andre ord ganske klart og objektivt, at de eneste oplysninger, der blev givet, var urigtige.

Jeg hørte nok, at ministeren så sagde, at socialministeren derudover havde givet oplysning til et udvalg i folketinget, det var vist finansudvalget, engang i juni måned 1972 om et eller andet, men det er selvfølgelig ganske uden interesse for denne sag, der drejer sig om et finanslovsforslag, der fremsættes i november 1972 og kommer til endelig afstemning i marts 1973, hvad ministeren måtte have fortalt under et møde i finansudvalget, om hvilket det eneste objektive, vi ved, er, at ministeren havde forsøgt at få økonomiministeriets tilslutning til at forelægge sagen om udflytning. Hun var blevet bremsset i det, og derfor var den sag ikke på dagsordenen for ministerens fremmøde i finansudvalget i juni måned 1972. Derfor er det således, at vi, selv om der vedrørende en sag, der altså ikke var på dagsordenen, måtte være nævnt noget en passant undervejs, selvfølgelig ikke, når vi taler om, at folketinget skal have oplysninger, når det skal stemme i marts 1973, kan tage noget som helst hensyn til, hvad der måtte være sagt eller ikke sagt under samråd med et eller andet udvalg i juni måned 1972, et halvt år før lovforslaget overhovedet fremsættes.

Det var den ene del af grundlaget for sigtelsen. Den anden del af grundlaget for sigtelsen er, at der var fortiet oplysninger, der var af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen. Og det tør jo nok siges, at trods den høje stemmeføring, vi har hørt